

1
MAIG 2016

MANIFEST

CONTRA LA POBRESA SALARIAL I SOCIAL

TREBALL I DRETS

EL NOU CICLE ECONÒMIC I POLÍTIC

L'economia mundial segueix amenaçada per diferents episodis que reflecteixen la inestabilitat, la fragilitat i sobretot l'enorme incertesa sobre la seva evolució tant en el futur immediat com a mitjà termini.

Una situació d'incertesa que es reflecteix en fenòmens com la devaluació del *yuan* i la situació econòmica general de la Xina; els greus problemes en països emergents molt rellevants com Brasil, en profunda recessió; els problemes de Rússia, derivats en part per l'evolució del preu del petroli i les conseqüències del conflicte a Ucraïna; o la falta de dinamisme econòmic a l'eurozona.

A això cal afegir els dubtes que han aparegut en les darreres setmanes sobre la situació real del sistema financer i, en especial, d'algunes entitats sistèmiques d'Alemanya o França. Ha passat gairebé una dècada des que a l'estiu de 2007 es van començar a manifestar els problemes que corquen el sector financer mundial i seguim pràcticament amb aquests mateixos problemes de fons. La hipertròfia financera i el paper dominant del tema monetari sobre l'economia real; els desequilibris entre àrees geogràfiques que generen fluxos de capital enormes i creixents; la desigualtat social que debilita la demanda interna, alhora que genera enormes riqueses a les mans d'una minoria que cerca rendibilitzar-les en mercats especulatiu i de curt termini; la globalització sense normes ni controls, en especial del capital financer.... Aquestes són les raons estructurals de la inestabilitat econòmica des de fa 30 anys. Cap d'elles ha estat solucionada, per la qual cosa aquesta inestabilitat continuarà.

L'economia de l'eurozona va sortir de la recessió però segueix malalta, amb un creixement econòmic raquític, amb una inflació gairebé en negatiu i amb una taxa de desocupació en els nivells més alts de la seva història. La UE segueix lligada a l'estancament econòmic a llarg termini, perquè continuen dominant les polítiques d'austeritat de la Comissió Europea. Les relacions econòmiques imposades per les elits caminen en una Europa a dues velocitats: l'Europa dels rics i l'Europa dels països del Sud. És necessària i possible una altra política econòmica i social com exigim des de les organitzacions sindicals.

La crisi del projecte europeu empitjora; a l'aplicació de les mesures d'austeritat i retalls socials contra la majoria de les classes treballadores – que tenen efectes devastadors per a l'ocupació i han augmentat la pobresa i desigualtat –, cal sumar el conflicte d'Ucraïna, la guerra a Síria, l'ascens electoral de l'ultradreta al centre i nord d'Europa, la denominada "crisi dels refugiats" – que qüestiona el dret d'asil i refugi –, la reforma laboral contra els treballadors i treballadores a França, les concessions al Govern del Regne Unit per al referèndum, els criminals atemptats contra els drets humans i la democràcia de París, Ankara, Brussel·les, etc., dibuixen un panorama que, aprofitant el clima de seguretat antiterrorista, està suposant un augment del racisme i la xenofòbia i un retall de les llibertats democràtiques.

Si no s'adopten mesures per corregir aquesta greu crisi del projecte europeu es frustraran les aspiracions socials i democràtiques de les classes treballadores: major democràcia, més igualtat i més drets laborals, socials, polítics i de ciutadania.

EXIGIM UN CANVI URGENT

El rebuig sindical a les polítiques de fort ajust, austeritat i retalls en l'Estat social, de devaluació salarial i de reformes laborals regressives adoptades durant aquests darrers anys, s'ha dut a terme utilitzant tots els instruments al nostre abast per defensar els interessos dels treballadors, i fent front a un atac indiscriminat contra l'essència mateixa del sindicalisme.

Ara s'ha obert un canvi de cicle econòmic que ha d'anar acompanyat d'un nou període polític. L'economia espanyola ha entrat en una fase de creixement que requereix d'un gir estratègic per consolidar-se.

UGT i CCOO exigim una nova política que situï en primera línia la recuperació de l'ocupació estable, dels drets econòmics i laborals llevats als treballadors i treballadores i la millora de les condicions de vida i de treball en el termini més curt possible.

La desigualtat ha augmentat a Espanya per la crisi, i sobretot, per la forma en què ha estat gestionada, fins a convertir Espanya en el país europeu amb major desigualtat entre rics i pobres. La societat espanyola que surt de la recessió és més injusta.

Ha augmentat el nombre de persones i famílies en risc de pobresa.

La taxa de cobertura de les persones desocupades s'ha desplomat i és el reflex de l'insuportable augment de la desprotecció a les persones, que han pagat el preu més alt de la crisi: perdre el seu treball.

La falta d'ocupació és el principal problema de la societat espanyola. Aturats i treballadors pobres pateixen el major risc d'exclusió.

És necessària una distribució més justa de la riquesa generada entre salaris i beneficis per aconseguir el model social i democràtic que defensem els sindicats..

El paper del sindicalisme és fonamental en aquest repartiment primari de la renda, perquè la negociació del salari –en el conveni col·lectiu – és un instrument essencial per construir una societat justa, democràtica i social.

Les elits econòmiques i polítiques europees han aprofitat la crisi per portar endavant un atac sense precedents al model social europeu.

Ara, a la sortida de la recessió, els sindicats, amb els treballadors i treballadores, hem de recuperar els drets socials perduts, recuperar els serveis i les prestacions públiques, revertir els retalls soferts en la Sanitat, l'Educació, els Serveis Socials, el sistema de protecció a la desocupació, el sistema públic de pensions...

Per tot això, en aquest 1 de Maig, CCOO i UGT, exigim un canvi urgent en la política econòmica al nostre país, que posi al centre la creació d'ocupació estable i amb drets, i la lluita contra la pobresa i la desigualtat social i salarial, començant per incrementar la inversió pública i engegar un canvi de model productiu, sostenible i equilibrat. Per a això, reivindiquem les actuacions següents:

- Impulsar un pla de xoc per a l'ocupació, en totes les seves dimensions (aturats de llarga durada, joves, dones, ocupació pública, formació, serveis públics d'ocupació...).
- Realitzar una vertadera reforma fiscal que augmenti la recaptació i justícia del sistema.
- Derogar les reformes laborals que han significat un fort transvasament de rendes del treball al capital, i recuperar els drets laborals.
- Enfortir la negociació dels convenis col·lectius per millorar les condicions laborals dels treballadors i treballadores, reforçar els convenis sectorials i garantir l'ultraactivitat dels convenis.
- Augmentar els salaris de manera coherent amb la fase de creixement econòmic, per reactivar el consum de les famílies i la creació d'ocupació i reduir les desigualtats i la pobresa.
- Recuperar la qualitat dels serveis públics, els serveis socials i l'ocupació associada a aquests serveis.
- Recuperar el poder adquisitiu, els drets laborals i el desenvolupament de l'Estatut Bàsic dels Empleats Públics.
- Augmentar el Salari Mínim de manera progressiva perquè arribi al 60% del salari mitjà.
- Revertir totalment la darrera reforma de les pensions, restablir el Pacte de Toledo i assegurar el futur del Sistema Públic de Pensions.
- Millorar el sistema de protecció per desocupació per protegir les persones.
- Implementar una nova prestació d'ingressos mínims, com proposa la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) promoguda per UGT i CCOO, amb l'objectiu de garantir una prestació econòmica a totes les persones en disposició de treballar que no tinguin feina ni ingressos suficients.
- Impulsar una potent política industrial que contribueixi a enfortir el nostre sistema productiu i a generar ocupació més estable i de més qualitat.

UNA ALTRA POLÍTICA PER A EUROPA

CCOO i UGT consideram que la raó de fons de la situació d'estancament de l'economia en la UE, amb risc de deflació, és la debilitat de la demanda interna, marcada per les polítiques d'ajust, els retalls de serveis públics i la devaluació dels salaris.

UGT i CCOO estem convençuts que per corregir aquesta situació és imprescindible eradicar les polítiques d'austeritat i de retalls socials, en el sentit que defensa i promou la Confederació Europea de Sindicats (CES), aplicant de manera efectiva un pla d'inversions més ambiciós que el denominat Pla Juncker, com el que proposa la CES. Un pla per crear 11 milions de llocs de treball, flexibilitzar el calendari de consolidació fiscal als països amb dèficit, aplicar una política pressupostària i fiscal expansiva, millorar els sistemes de protecció social i la seva qualitat, reduir les desigualtats i defensar el sistema democràtic de llibertats.

DEFENSAR LA DEMOCRÀCIA, LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES I ELS DRETS

CCOO i UGT rebutjam rotundament la regressió de llibertats individuals i drets fonamentals que la Reforma del Codi Penal i la Llei de Seguretat Ciutadana (Llei Mordassa) del Govern del Partit Popular han suposat.

UGT i CCOO continuarem donant suport i defensant els gairebé tres-cents companys i companyes sindicalistes que encara estan immersos en processos penals o administratius per exercir el Dret de Vaga i actuar en defensa dels treballadors. Per això, continuarem exigint la derogació de l'article 315.3 del Codi Penal i la retirada de la Llei Mordassa.

PER LA PAU I LA SOLIDARITAT CCOO i UGT, al costat de la Confederació Sindical Internacional (CSI) i la Confederació Europea de Sindicats (CES), reclamem aquest 1 de Maig:

- La retirada del TTIP (l'Acord Transatlàntic per al Comerç i la Inversió entre la Unió Europea i Estats Units) que s'ha negociat de manera opaca i al marge del diàleg social, i la no ratificació del CETA (l'Acord Integral d'Economia i Comerç entre la Unió Europea i Canadà), perquè suposen una amenaça als drets econòmics, socials i laborals de les classes treballadores.
- La retirada de la signatura per part de la Unió Europea de l'Acord il·legal i immoral signat amb Turquia sobre les persones refugiades – que atempta contra la Declaració Universal de Drets Humans, contra la Convenció de Ginebra, el Conveni Europeu de Drets Humans, la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, el Dret Internacional dels refugiats i refugiades – i complir amb el dret d'asil i refugi.
- El fi de totes les guerres i actuacions terroristes, i de les violacions dels drets laborals, sindicals i civils a tot el món.

UGT i CCOO opinam que la nova relació de forces expressada pels resultats de les Eleccions Generals del 20 de desembre de 2015 ha de servir per satisfer les reivindicacions i aspiracions dels treballadors i de les treballadores expressades en aquest Manifest.

Aquest 1 de Maig ha de ser una clara expressió del gir econòmic i social que demandam la classe treballadora.